

Nous aussi, nous aimons la vie quand nous en avons les moyens.

Nous dansons entre deux martyrs et pour le lilas entre eux, nous dressons
un minaret ou un palmier.

وَنَحْنُ نُحِبُّ الْحَيَاةَ إِذَا مَا اسْتَطَعْنَا إِلَيْهَا سَبِيلًا
وَنَرْقُصُ بَيْنَ شَهِيدَيْنِ نَرْفَعُ مِنْدَنَةً لِلْبِنْفَسِجِ بَيْنَهُمَا أَوْ نَخِيلاً

Nous aussi, nous aimons la vie quand nous en avons les moyens.

Au ver à soie, nous dérobons un fil pour édifier un ciel
qui nous appartienne et enclore cette migration.

Et nous ouvrons la porte du jardin pour que le jasmin sorte
dans les rues comme une belle journée.

نُحِبُّ الْحَيَاةَ إِذَا مَا اسْتَطَعْنَا إِلَيْهَا سَبِيلًا
وَنَسْرِقُ مِنْ دُودَةِ الْقَرِّ خَيْطًا لِنَبْنِي سَمَاءً لَنَا وَنُسَيِّجُ هَذَا الرَّحِيلاً
وَنَفْتَحُ بَابَ الْحَدِيقَةِ كَيْ يَخْرُجَ الْيَاسْمِينُ إِلَى الطَّرِيقَاتِ نَهَاراً جَمِيلاً
نُحِبُّ الْحَيَاةَ إِذَا مَا اسْتَطَعْنَا إِلَيْهَا سَبِيلًا

Nous aussi, nous aimons la vie quand nous en avons les moyens.

Là où nous élisons demeure, nous cultivons les plantes vivaces et récoltons les morts.

Dans la flûte, nous soufflons la couleur du plus lointain, sur le sable du défilé,
nous dessinons les hennissements

Et nous écrivons nos noms, pierre par pierre. Toi l'éclair, éclaircis pour nous
la nuit, éclaircis donc un peu.

وَنَزْرَعُ حَيْثُ أَقْمَنَا نَبَاتًا سَرِيعَ النُّمُوِّ , وَنَحْصِدُ حَيْثُ أَقْمَنَا قَتِيلاً
وَنَنْفُخُ فِي النَّايِ لَوْنِ الْبَعِيدِ الْبَعِيدِ , وَنَرَسُمُ فَوْقَ تُرَابِ الْمَمَرِّ صَهِيلاً
وَنَكْتُبُ أَسْمَاءَنَا حَجَرًا , أَيُّهَا الْبَرَقُ أَوْضِحْ لَنَا اللَّيْلَ , أَوْضِحْ قَلِيلاً
نُحِبُّ الْحَيَاةَ إِذَا مَا اسْتَطَعْنَا إِلَيْهَا سَبِيلًا...

Nous aussi, nous aimons la vie quand nous en avons les moyens.

And we love life if we find a way to it.

We dance in between martyrs and raise a minaret for violet or palm trees.

We love life if we find a way to it.

And we steal from the silkworm a thread to build a sky and fence in this departure.

We open the garden gate for the jasmine to go out as a beautiful day on the streets.

We love life if we find a way to it.

And we plant, where we settle, some fast growing plants, and harvest the dead.

We play the flute like the color of the faraway, sketch over the dirt corridor a neigh.

We write our names one stone at a time, O lightning make the night a bit clearer.

We love life if we find a way to it...

Auch wir lieben das Leben, wo wir nur können,

Wir tanzen zwischen zwei Märtyrern, zwischen ihnen pflanzen wir
für die Veilchen Palmen oder errichten ein Minarett.

Wir lieben das Leben, wo wir nur können,

Und stehlen dem Seidenwurm einen Faden, um einen Himmel aufzuspannen und die
Reise einzuzäunen.

Wir öffnen das Gartentor, damit der Jasmin als schöner Tag auf die Straßen hinaus-
geht.

Wir lieben das Leben, wo wir nur können.

Wo immer wir uns niederlassen, säen wir schnellwüchsige Pflanzen, wo wir uns nie-
derlassen, ernten wir einen Toten.

Wir blasen auf der Flöte die Farbe der fernen Ferne, malen auf den Staub des Weges
ein Wiehern

Und schreiben unseren Namen Stein für Stein – o Blitz, erhelle die Nacht für uns,
erhell sie ein wenig.

Wir lieben das Leben, wo wir nur können.

Nosotros amamos la vida Cuando hallamos un camino hacia ella,
Bailamos entre dos mártires Y erigimos entre ellos un alminar De violetas o una palmera.

Nosotros amamos la vida Cuando hallamos un camino hacia ella.
Robamos un hilo al gusano de seda Para construir nuestro cielo Y concluir este éxodo.
Abrimos la puerta del jardín Para que el jazmín salga a las calles Una hermosa mañana.

Nosotros amamos la vida Cuando hallamos un camino hacia ella.

Allá donde estemos, Cultivamos plantas que crecen deprisa Y enterramos allí a nuestros mártires.

Soplamos en la flauta el color de la lejanía, Dibujamos un relincho en el polvo del camino

Y escribimos nuestros nombres Piedra tras piedra. ¡Oh, relámpago! Ilumina para nosotros la noche, Ilumínala un poco.

Nosotros amamos la vida Cuando hallamos un camino hacia ella.

E noi amiamo la vita se troviamo la via per viverla.

Danziamo tra due martiri, innalzando tra le viole un minareto o delle palme.

Amiamo la vita se troviamo la via per viverla.

Rubiamo un filo al baco da seta per costruire il nostro cielo e tessere l'esodo.

Apriamo la porta del giardino affinché il gelsomino inondi le strade come in una bella giornata.

Amiamo la vita se troviamo la via per viverla.

Ovunque andiamo seminiamo piante lussureggianti e raccogliamo vittime.

Soffiamo nel flauto il colore della lontana lontananza e segniamo con un nitrito la polvere del sentiero.

Rendiamo i nostri nomi indelebili come pietre. Fulmine, rendi la notte più chiara, illuminala ancora un po',

per noi che amiamo la vita se troviamo la via per viverla.

Nous aussi, nous aimons la vie quand nous en avons les moyens.

Nous dansons entre deux martyrs et pour le lilas entre eux, nous dressons

un minaret ou un palmier.

ما نیز زندگی را دوست می‌داریم آنگاه که برایمان میسر باشد

بین دو شهید، به رقص پای می‌کوبیم و بین آندو برای بنفشه مناره‌ای یا نخلی بر می‌افزایم

Nous aussi, nous aimons la vie quand nous en avons les moyens.

Au ver à soie, nous dérobons un fil pour édifier un ciel

qui nous appartienne et enclore cette migration.

Et nous ouvrons la porte du jardin pour que le jasmin sorte

dans les rues comme une belle journée.

Nous aussi, nous aimons la vie quand nous en avons les moyens.

ما نیز زندگی را دوست می‌داریم آنگاه که برایمان میسر باشد

از کرم ابریشم نخی می‌رباییم تا آسمانی از آن خویش برپا داریم و این کوچ را به حصار کشیم

و درهای باغ را می‌کشاییم تا یاسمن به کوچه‌ها درآید چون روزی زیبا

ما نیز زندگی را دوست می‌داریم آنگاه که برایمان میسر باشد

Là où nous élisons demeure, nous cultivons les plantes vivaces et récoltons les morts.

Dans la flûte, nous soufflons la couleur du plus lointain, sur le sable du défilé,

nous dessinons les hennissements

Et nous écrivons nos noms, pierre par pierre. Toi l'éclair, éclaircis pour nous

la nuit, éclaircis donc un peu.

Nous aussi, nous aimons la vie quand nous en avons les moyens.

آنجا که اقامت گزینیم گیاهانی پردوام می‌کاریم و کشته‌ها می‌درویم

در نای، رنگ دورها و دوردست‌ها می‌دمیم و بر خاک گذرگاه شیهه نقش می‌زنیم

نام خویش را بر تک تک سنگ‌ها می‌نگاریم

ای آدرخش شب ما را روشن کن، بیا و اندکی روشن کن

...ما نیز زندگی را دوست می‌داریم آنگاه که برایمان میسر باشد